

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.313/2021/4.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Puskás Péter bíró

A felperes:

felperes1

A felperes képviselője:

Dr. Molnár Éva ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes1

Az alperes képviselője:

Fodorné dr. Máté Zsuzsa ügyvéd (cím2)

Az alperesi beavatkozó:

beavatkozó1

Az alperesi beavatkozó képviselője:

ügyvédi iroda (cím3.; ügyintéző: dr. Pozderka Gábor ügyvéd)

A per tárgya:

Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

Alperesi beavatkozó

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szekszárdi Törvényszék 13.Gf.40.008/2021/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tamási Járásbíróság 2.P.20.014/2016/163.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 137.000 (százharminchétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesi társasház épülete melletti ingatlanon 2014 decemberében az eltörött NA100 nyomócsőből víz került a talajba, amelynek következtében az épület falain repedések keletkeztek. Az alperes által üzemeltetett víziközmű hibáját feltárták, a meghibásodott csővezetékét kijavították. A felelősségbiztosítási szerződése alapján az alperes bejelentette a káreseményt az alperesi beavatkozónak.

[2] Életveszélyes helyzet nem alakult ki, az épület helyreállításának mielőbbi megkezdése azonban indokoltá vált. A felperes által megbízott statikus a feltárást, valamint a későbbi károsodás megelőzése érdekében az alapok szakaszos megerősítését javasolta. Az alapok megerősítését, a sérült falak helyreállítását az alperes kárszakértője szerint is el kellett végezni. A helyreállítás módjának meghatározására a felperes tartószerkezeti tervező mérnökkel műszaki leírást készíttetett és annak alapján vállalkozót bízott meg a feltárással és a helyreállítással. A vállalkozó 2015. február 20-án megkezdte a szakaszos alapmegerősítést. Az alap feltárása során kitermelt föld nedves volt, a talaj ugyan nem mosódott ki, azonban a víz megnyomta az alap alatt lévő talajt is, és a pince irányában elmozdulás mutatkozott az alapozásnál, amely a falak bemozdulását is eredményezte, a falsíkon jelentkezve. Az alapozás helyreállítása után az alagsori falak javítását, valamint az alapozás miatt felbontott és süllyedés miatt sérült területen az aljzatbeton cseréjét is el kellett végezni. A munkák során keletkezett por és szemét miatt szükséges vált a lépcsőház kifestése. Az elvégzett munkákról a vállalkozó munkanemenként költségvetést készített, amit a felperes benyújtott az alperesi beavatkozóhoz.

[3] A vállalkozó számlája és költségvetés alapján az alperesi beavatkozó felülvizsgálta a felperes kártérítési igényének összegét és azt – avulást is figyelembe véve – 5.063.645 forintban fogadta el. Az alperest terhelő 10% önrészt levonva 2015. július 22-én 4.557.288 forintot fizetett ki a felperesnek.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében a megtérített összegben felül 6.553.057 forint helyreállítási költség és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy az épület állapota, a lakók életének védelme miatt is szükséges volt a munkák mielőbbi megkezdése. Az alperesi beavatkozó ez ellen nem tiltakozott, nem kérte az alap megerősítésével kapcsolatban további szakértői vélemény beszerzését.

[5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy szükségtelen volt az épület alapjának megerősítése, amelyet a szakértői vélemények is alátámasztottak. A szakértői véleményekben meghatározott javítási költséget meghaladta az alperesi beavatkozó által kifizetett térítés, így további kártérítés megfizetésére nem köteles.

[6] Az alperesi beavatkozó előadta, hogy a szakvéleményre is figyelemmel 1.487.723 forint volt a felperes által benyújtott költségvetés alapján a káreseménnyel okozati összefüggésben felmerült károk elhárításának költsége. Az okszerűen felmerült kárelhárítási költségnél nagyobb összeget fizetett ki, ezért alaptalan a kereset.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 5.477.159 forint és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[8] Az ítélet indokolásában kifejtettek szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. §-ában, 6:520. §-ában, 6:527. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel vizsgálta, hogy a felperes bizonyította-e, az alperes

jogellenes magatartással okozott neki kárt, a kára és a magatartása közötti okozati összefüggés fennállását, valamint a kár elhárítása, a helyreállítás költségeit.

[9] Az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi geotechnikai szakértő szakvéleményét elfogadva megállapította, hogy a 2014. december 31-ét követő két héten belül befejeződött süllyedés mellett műszaki szempontból nem volt indokolt a sávalap aláfalazása, ez az esetleges, jövőbeni hasonló káresemény során nem jelent védelmet az épületnek. Ezzel együtt úgy ítélte, hogy a felperes körültekintően járt el a helyreállítás módjának meghatározásakor, amikor statikus véleményét beszerezve a helyreállítást a műszaki leírásban foglaltak szerint teljesítette, amelyet az alperes és az alperesi beavatkozó sem vitatott a kárrendezési folyamat során. A felperes a legkevésbé költséges módon erősítette meg a sávalapot. Az alperesi beavatkozó kárszakértőjének tanúvallomása alapján is megállapítható volt, hogy az épületnél keletkezett károk elhárításához szükséges volt az alap megerősítése. Az alperesi beavatkozó nem kérte a munkák szükségességének igazolásához további szakértői vagy geotechnikai vizsgálatok elvégzését.

[10] Az elsőfokú bíróság a helyreállítás és a műszaki ellenőrzés költségéből 10.034.439 forintot tekintett térítendőnek, amelyből az alperesi beavatkozó 4.557.280 forintot egyenlített ki, így a különbözet (5.477.159 forint) megfizetésére kötelezte az alperest.

[11] Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével a fellebbezett részében helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

[12] A másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában rámutatott arra, hogy a károkozó teljes kártérítést köteles nyújtani [Ptk. 6:522. § (1) bekezdés], amelynek elemeit a Ptk. 6:522. § (2) bekezdése határozza meg. A kártérítést a Ptk. 6:522. § (3) bekezdése értelmében csökkenteni kell a károsultnak a károkozásból származó vagyoni előnyével, kivéve, ha ez az eset körülményeire tekintettel nem indokolt. A hátrány kiküszöböléséhez szükséges költségekkel kapcsolatban a bírói gyakorlat a célszerűség és észszerűség követelménye mentén határozza meg, hogy a felmerült költségek közül melyek a károkozó terhére írható költségek. A perben vitás volt, hogy a károsult felperest ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségek körébe tartoznak-e a sávalap megerősítését célzó munkák költségei.

[13] A kirendelt igazságügyi geotechnikai szakértő szakértői megállapításai alapulvételével a D. Szakértői Iroda a 90. sorszámon előterjesztett és 102., valamint 138. sorszám alatt kiegészített szakértői véleményében azt állapította meg, hogy a vízkárhoz kapcsolódó helyreállítás során már csak akkor végezték el az aláfalazásos alapsík mélyítést, amikor az alapok alatti talajrétegek konszolidációja lejátszódott, tehát a talajba került vízvezetéki víz hatására kialakult további károsodást már nem lehetett megelőzni, a kijavítási költség ezen része indokolatlan.

[14] A jogerős ítélet értelmében lényegi kérdésként azt kellett vizsgálni, hogy a káresemény bekövetkezését követő kijavítás során a felperes az adott helyzetben általában elvárható módon járt-e el, figyelembe véve, hogy a káresemény időpontjában felmerült az épület statikai szerkezetét érintő további károk bekövetkezésének reális lehetősége.

[15] A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a károsodás bekövetkezéséhez vezető és szoros összefüggésben álló okfolyamatot egységesen kell kezelni. Különbséget kell ezért tenni a geotechnikai szakvéleményben utóbb rögzített – csak bonyolult szakértői vizsgálat eredményeként megállapítható –, műszakilag szükséges és indokolt kijavítási költségek, valamint a káresemény időpontjában fennálló, az akkor adott körülmények értékelése mellett, az adott helyzetben elvárható gondosság figyelembe vételével megállapítható célszerűségi és észszerűségi kritériumoknak megfelelő indokolt kijavítási költségek között, amely összefügg a károsultat terhelő, a már bekövetkezett kár elhárítása és enyhítése kötelezettsége kérdésével.

[16] A Ptk. 6:525. § (1), (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság úgy ítélte, hogy amennyiben a károsult a kár elkerülése, csökkentése érdekében az elvárható lépéseket megteszi, az általános elvárhatósági követelmények szerinti magatartást tanúsítja, magatartása felróhatósága nem állapítható meg. Ellenkező esetben azonban nem kérheti a saját közreműködése következtében keletkező kár megtérítését.

[17] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte a felperes kárelhárítási tevékenységét, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a kárt követő közvetlen kijavítási intézkedések megtétele során szakértő személyek véleményében és javaslatában bízva, az alperesi beavatkozó képviselőjének a kijavítási eseményeket figyelemmel kísérő és azt elfogadó, indokoltnak minősítő magatartása mellett további, az épületszerkezetet érintő károk kizárásának céljával rendelte meg és végeztette el a javítási munkát. A károkozó mentesüléséhez a károsultnak az a magatartása vezethet, amellyel a kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségét neki felróhatóan szegi meg. Ha azonban a károsult indokoltan mérte fel a kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségéhez szükségességes tevékenység körét, úgy az abból eredő költségei teljeskörűen átháríthatók a károkozóra.

[18] A másodfokú bíróság nem látott ellentmondást a döntés alapjaként elfogadott igazságügyi szakértői vélemények megállapításai és az elsőfokú bíróság ítéleti döntése között, tekintettel arra is, hogy a jogi okozatosság bírói mérlegelésen alapuló jogkérdés, jogalkalmazói döntés. A D. Szakértői Iroda 90. sorszámú szakértői véleménye 7.5. pontja, valamint a 138. sorszámú kiegészítő szakértői vélemény 5.4. pontja értékelésével kizárható volt a Ptk. 6:522. § (3) bekezdésének alkalmazása. A szakértői vélemények megállapításai szerint ugyanis a felperesnek nem származott a helyreállítást követően vagyoni előnye a károkozásból, és az alperesi beavatkozó által korábban alkalmazott avulási szabályok alkalmazása sem indokolt. Az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítás eredményét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül, helytállóan mérlegelte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetet teljes egészében elutasító határozat hozatalár kérte. A másodlagos felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult.

[20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:439. § (1)-(2) bekezdését, 6:470. § (1) bekezdését. Az eljáró bíróságok tévesen értelmezték e jogszabályokat, amikor az ítéletek indokolásában a felperes, az alperes és az alperesi beavatkozó jogviszonyát háromoldalú jogviszonyként kezelték. A kárfelmérés során tett nyilatkozatokat a felperes és az alperesi beavatkozó tekintetében vizsgálták, annak ellenére, hogy közöttük nincs jogviszony. A Ptk. 6:470. § (2) bekezdése alapján a felperes az alperesi beavatkozót nem perelheti közvetlenül.

[21] Az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati kérelemben rámutatott, a Ptk. 6:525. § (1) bekezdése nem csak a további károk elkerüléséhez szükséges magatartást írja elő, hanem azt is, hogy a károsult köteles a kár enyhítése érdekében az adott helyzetben elvárhatóan eljárni. A választott kijavítási mód azonban jelentősen magasabb költségeket jelentett a felperes számára, mint amit a per során eljáró szakértő indokoltnak tartott. A szakértők szerint nem minden elvégzett munkálat irányult az alperes által okozott kár elhárítására. Az, hogy a felperes mindössze egy építési vállalkozótól kért árajánlatot, azt igazolja, hogy megalapozatlan, elhamarkodott és megfontolatlan döntést hozott. Másodvélemény kérése nélkül indokolatlanul magas áron végeztetett munkát és a kár helyreállításával okozati összefüggésben nem álló javítások megfizetését is követeli. A felperes ezzel megsértette a Ptk. 1:4. §-ában foglalt elvárható magatartás alapelvét. A szakvéleményből megállapítható,

hogy a károkozással okozatiságban lévő károk elhárításának költsége mindösszesen 1.487.723 forint. A másodfokú bíróság a Ptk. 1:4. § (2) bekezdésében foglaltak figyelmen kívül hagyásával a felperes meggondolatlan, elhamarkodott döntésének következményeit, mint saját felróható magatartását a felperes előnyére értékelte. Az indokolatlanul magas költséggel járó javítási mód választása a Ptk. 6:525. § (3) bekezdése szerint a felperes felróható magatartásának következménye, amit nem lehet az alperes terhére értékelni.

[22] Az alperesi beavatkozó álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 177. § (1) bekezdésében foglaltakat és a Pp. 206. §-át is sérti, mert a másodfokú bíróság szakkérdés tekintetében foglal állást, valamint nem megfelelően értékelte a szakvéleményt, figyelmen kívül hagyta a geotechnikai szakértő egyértelmű megállapítását.

[23] Az alperesi beavatkozó arra is hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. káronszerzés tilalmát szabályozó 6:522. § (3) bekezdését, mert a másodfokú bíróság nem tartotta megalapozottnak az avulás alkalmazását. Az elvégzett javítási munkálatok a perbeli, hozzávetőleg 45 éves ingatlan jelentős értéknövekedéséhez vezettek. Tekintettel arra, hogy az avult állapot értelemszerűen nem állítható helyre, a káresemény elhárítása felújításhoz, értéknövekedéshez is vezet. Indokolt ezért a mindösszesen 30%-os avulás figyelembevétele.

[24] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A Pp. 270. § (2) bekezdése a felülvizsgálatot jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Az érdemi felülvizsgálat kereteit alapvetően a felülvizsgálati kérelem határozza meg, amelynek – a Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében – egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

[26] Az alperesi beavatkozó a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést abban határozta meg, hogy a másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított a kárszakértő nyilatkozatának, jöllehet a felelősségbiztosító és a károsult között nincs jogviszony; nem állapította meg, hogy a felperes megsértette a kárenyhítési kötelezettségét; nem csökkentette a kártérítést a felperes károkozásból származó vagyoni előnyével; szakkérdésben foglalt állást és nem értékelte megfelelően a beszerzett szakvéleményt.

[27] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[28] A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

[29] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a jogerős ítélet nem sérti a Ptk.-nak a biztosítási és a felelősségbiztosítási szerződést szabályozó 6:439. § (1)-(2) bekezdését és 6:470. § (1)-(2) bekezdését, mert az ügyben nem a biztosítási jogviszonynak, hanem az alperest terhelő kártérítési felelősségnek és esetlegesen a felperest terhelő kárenyhítési kötelezettségnek volt jelentősége. A másodfokú bíróság is ebben a tekintetben vette figyelembe a kárszakértő nyilatkozatát.

[30] A felperes keresetében kártérítésként az őt ért vagyoni hátrány kiküszöböléséhez szükséges költségek [Ptk. 6:522. § (2) bekezdés c) pont] megtérítésére kérte kötelezni a károkozó alperest. Az alperes ellenkérelmében a megtérítendő kár összegét, valamint a kártérítést csökkentő tényezőkre hivatkozott. Állította, hogy a megtéríteni kért javítási költség részben szükségtelen, aránytalan kiadás volt, ezáltal a felperes megszegte a kárenyhítési kötelezettségét. Másrészt arra hivatkozott, hogy a javítás növelte a társasház épületének

műszaki értékét. Nem tette ugyanakkor felelőssé a felperest az épület károsodásáért, így a kárelhárítási kötelezettséget a perben vizsgálni nem kellett.

[31] A perben kirendelt geotechnikai szakértő szakvéleménye alapján azt kellett megállapítani, hogy sürgősségű volt a vízkár elhárításához az épület alapjának megerősítése (az alapok aláfalazása). Azt azonban az alperes nem tudta alátámasztani sem szakvéleménnyel, sem más bizonyítékkal, hogy a felperes által elvégzett javítás költsége aránytalan kiadás lett volna.

[32] A Ptk. 6:522. § (1) bekezdése értelmében a károkozó a károsult teljes kárát köteles megtéríteni, és ennek keretében a (2) bekezdés c) pontja alapján köteles mindazon költség megtérítésére, amely a károsultat ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges. A Ptk. 6:525. § (1) bekezdése alapján a károsultat az őt ért vagyoni hátrányok kiküszöbölésével összefüggésben kárenyhítési kötelezettség terheli, és ennek keretében a kár csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható [Ptk. 1:4. § (1) bekezdés]. A kárenyhítési kötelezettség felróható megszegése miatt keletkezett kárt a károkozó nem köteles megtéríteni.

[33] A költségek (kár) megítélésével kapcsolatos bírói gyakorlatban alapvetően objektív kritériumok (észszerűség, célszerűség, indokoltság, arányosság) érvényesülnek. Az adott helyzetben elvárható magatartás követelményéből azonban az is következik, hogy nem csak az általában elvárhatóságot, hanem az adott helyzetből fakadó körülményeket is értékelni kell. Az, hogy a költség szükségesnek volt-e tekinthető, a kiadásról hozott döntés időpontjára vetítve vizsgálendő. Azok a tények és körülmények, amelyek utóbb váltak ismertté, nem vetíthetők vissza a döntés időpontjára. A költség megtérítése csak akkor nem követelhető, ha már a kiadás során elvárhatóan felismerhető volt, hogy az alkalmatlan, sürgősségű a kár kiküszöbölésére. Nem értékelhető a kárenyhítési kötelezettség megsértéseként az olyan magatartás, amely a károsult számára az elvárható mértéket meghaladó terhet eredményezne (Kúria Pfv.V.20.099/2020/11.).

[34] A jelen ügyben a másodfokú bíróság helyesen mérlegelte az adott helyzetből fakadó körülményeket. A társasház a megrongálódott épület helyreállításának módjáról statikus és tartószerkezeti tervező mérnök véleménye alapján döntött. Nem volt elvárható, hogy a szakemberek által sem javasolt geotechnikai szakvélemény beszerzésének indokoltságát felismerje. Laikusként nem kellett felismernie az alapmegerősítés sürgősségűségét, hiszen azt az alperesi beavatkozó szakembernek számító kárszakértője sem ismerte fel. A rendkívüli, életveszélyesnek látszó helyzetben a lakók érdekét a javítási munkák mielőbbi megkezdése szolgálta. Nem értékelhető ezért a társasház terhére, hogy további idő- és költségigényes szakértői vizsgálat nélkül nekilátott a javításnak. A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az ügyben nem kellett a kárenyhítési kötelezettség megszegésére következtetni.

[35] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet nem sérti a Ptk. 1:4. § (2) bekezdésében, 6:525. § (1), (3) bekezdésében foglaltakat.

[36] A hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségek megtérítésének kötelezettségével szorosan összefüggő kárenyhítési kötelezettség megítélése nem pusztán szakkérdés, hanem gondos bírói mérlegelés eredménye. A felperes ehhez képest alaptalanul hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 177. § (1) bekezdésében és a 206. §-ában foglaltakat azzal, hogy a geotechnikai igazságügyi szakvéleményt figyelmen kívül hagyva szakkérdésben foglalt állást.

[37] A felülvizsgálati kérelem a káronszerzés tilalma [Ptk. 6:522. § (3) bekezdés] tekintetében sem alapos. A perben szakkérdés volt, hogy növelte-e az épület forgalmi értékét a felperes által elvégzett javítás. A kirendelt igazságügyi szakértő a kiegészítő szakértői vélemény észrevételekre adott válaszában részletesen kifejtette az erre vonatkozó

álláspontját. Egyetértett a geotechnikai szakértőnek a tárgyaláson tett szakértői megállapításával, amely szerint az elvégzett alapmegerősítés a lakóház értékében nem eredményezett értékelkedést. Az épület a gazdaságilag hasznos élettartamának a felénél jár, az életkora és állapota folytán tartószerkezeti szempontból nem kell számolni az avultságával. Az alperesi beavatkozó kárszakértőjének tanúvallomásából is az következett, hogy ilyen esetben nem indokolt avulást alkalmazni a kárszámítás során. A másodfokú bíróság mindezek alapján helyesen következtetett arra, hogy a felperes által hivatkozott tényező nem csökkentette a megtérítendő kár összegét.

[38] A Kúria mindezekre figyelemmel a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett jogszabályi rendelkezéseknek.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

1952. évi III. törvény 177. § (1) bekezdés, 206. §

2013. évi V. törvény 6:522. § (1) bekezdés c) pont, (3) bekezdés, 6:525. § (1), (3) bekezdés

A döntés elvi tartalma

A károsultat ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségek megítélésével kapcsolatos bírói gyakorlatban alapvetően az észszerűség, a célszerűség, az indokoltság, az arányosság objektív kritériumai érvényesülnek. Az adott helyzetben elvárható magatartás követelményéből azonban az is következik, hogy nem csak az általában elvárhatóságot, hanem az adott helyzetből fakadó körülményeket is értékelni kell. Ebből a szempontból az a döntő, hogy amikor a károsult a kiadásról határozott, a felmerülő költséget a rendelkezésére álló információk alapján, az eset körülményeire is tekintettel indokoltnak, szükségesnek, arányosnak tarthatta-e. Nem értékelhető a károsult kárenyhítési kötelezettségének megsértéseként az olyan magatartás, amely a károsult számára az elvárható mértéket meghaladó terhet eredményezne.

Záró rész

[39] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesi beavatkozó köteles megtéríteni a felperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költségét. A Kúria a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése szerint állapította meg.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[41] Az ítélete elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. június 30.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró